

kwiecień 2011r.

Zespół Szkół w Pamiętce im. W. Górskiego

®

Pamiętka

GÓRALE

Pamiętka

„Nie zamykajcie drzwi,
niech jeszcze posłucham
hałasu młodzieży,
bo dla pedagoga
to najpiękniejsza muzyka.”

WOJCIECH GÓRSKI

www.pamiatka.edu.pl

WYDANIE SPECJALNE

W numerze!

- WSPOMNIENIE O WIELKIM CZŁOWIEKU
- KALENDARIUM WOJCIECHA GÓRSKIEGO
- PAMIĄTKOWSKIE DĘBY
- SZTANDAR
- GIMNAZJALNA CZAPKA
- MASZTY FLAGOWE
- ZAŁOŻENIE SZKOŁY
- 70 LAT PO MATURZE
- PAMIĄTKA GÓRSKIEGO

**ŚWIĘTO
NASZEGO
PATRONA**

Patryotyzm

**g
a
z
e
t
k
a

s
z
k
o
l
n
a**

ROK SZKOLNY 2010 - 2011

Redakcja

Redakcja

Wspomnienia

WSPOMNIENIA O WIELKIM CZŁOWIEKU

Wojciech Górski we Wspomnieniach* pisał: Urodziłem się 23 kwietnia we wsi Lekarcice, Ziemi Grójeckiej, z rodziny ziemiańskiej, z ojca Leonarda Antoniego i Magdy Magdaleny z Burskich. W końcu czerwca 1859 roku, po ukończeniu dziesięciu lat, złożyłem egzamin do klasy pierwszej gimnazjum w Warszawie, o kierunku humanistycznym. Gimnazjum ukończyłem na Nowolipkach w roku 1867, w ostatnim roku istnienia reformy Wielopolskiego i wykładów w języku polskim. Bezpośrednio po ukończeniu szkoły średniej wstąpiłem do Szkoły Głównej otwartej przez Wielopolskiego 2 listopada 1862, ukończyłem ją w roku 1872 ze stopniem kandydata nauk fizyko-matematycznych, otrzymując świadectwo «wyższego domowego nauczyciela» (nastawnika). Był to również ostatni rok wykładów po polsku po przemianowaniu Szkoły Głównej na uniwersytet rosyjski w roku 1869.

Jestem wychowawcą szkół Wielopolskiego i tym się szczycę, epoki porywu ducha narodowego młodych w roku 1863 i załamania się starszych po upadku powstania. (...) Pokolenie powstaniowe wcześniej dojrzało «męczeństwem bez winy» wcześniej i lepiej przygotowane stanęło przy warsztacie społecznym, z hartem w duszy, zawziętością w czynie, pod hasłem pracy u podstaw. Przegrawszy na polu walki orężnej, postanowiliśmy zwyciężyć na polu nauki, sztuki, kultury i dobrobytu. Dzisiejszemu społeczeństwu brak tego hartu, tej ambicji zawdzięczenia samemu sobie zdobycia lepszego losu, za dużo ono żąda od państwa, żyjąc nieraz ponad stan, za mało usiłując być jak najwięcej użytecznym społeczeństwu.

Po skończeniu Szkoły Głównej (...) rozpocząłem dawanie lekcji w szkołach i domach prywatnych. W następnym roku 1873/1874 położenie moje polepszyło się: były mój rektor, Augustyn Szmurło, usunięty ze stanowiska dyrektora gimnazjum rządowego, uzyskał zezwolenie na otwarcie szkoły czteroklasowej i zaangażował mnie na stałego nauczyciela matematyki i inspektora. (...) Na tym stanowisku pracowałem cztery lata. (...) W roku 1877 otrzymałem pozwolenie na założenie szkoły czteroklasowej realnej na własne imię i otworzyłem ją 29 sierpnia tegoż roku. Po kilku latach (...) odważyłem się na budowę specjalnego gmachu na szkołę, chociaż - oprócz zaufania społeczeństwa w moją prawotę i pracowitość środków pieniężnych nie posiadałem. (...)*

Takie to były losy powstania GIMNAZJUM MĘSKIEGO POD WEZWANIEM SW. WOJCIECHA w Warszawie przy ulicy Hortensji 2. Szkoła ta była Jego pasją i nadzieją na jutro.

Weźmiesz los zdążył Go boleśnie doświadczyć. Po ciężkiej chorobie odeszła Żona, Aniela. W wodach Bałtyku utonął syn-student. W czasie wojny stracił w Rosji najmłodszą córkę, która osierociła Mu wnuka. Zmarł najstarszy syn. Pochował drugą córkę. Być może te kłopoty uskrzydliły Wojciecha Górskiego do podejmowania działań na niwie pedagogicznej.

Po latach wyraźnie widać jak myśl Górskiego materializowała się w czynie; a nie odwrotnie.

Nie bez słuszności mówiono o Nim: Romantyk celów i pozytywista środków.

Dnia 3 stycznia 1925 roku Wojciech Górski skierował do Rady Szkolnej w Grójcu podanie:

Proszę o pozwolenie na utrzymanie na własny koszt i prowadzenie szkoły rozwojowej, na razie jednoizbowej - imienia mej zmarłej małżonki, śp. Anieli, w miejscowości nazwanej hipotecznie «Pamiętką», stanowiącą część kolonii Ksawerów nr 1, położonej w powiecie grójeckim, gmina Konie.

Otwarcie szkoły nastąpiło 10 października 1925 roku. W ten oto szlachetny sposób Wojciech Górski cześcił pamięć swej towarzyszkii życia, Anieli ze Skrzypińskich Górskiej (zmarłej w 1918 roku). Górski wznosił ten pomnik na własny koszt w miejscowości Kopana (obecnie szkoła należy do Pamiętki nieopodal Tarczyna; przy trasie E 7). Był to dar syna ziemi grójeckiej dla okolicznej ludności wiejskiej. Koszt jej i utrzymanie ponosił sam fundator.

Na starych zdjęciach budynku szkolnego wyraźnie widać, od zachodniej strony, napis pod zegarem: OSIEDLE SZKOLNE PAMIĄTKA DOM LUDOWY. Właśnie tu mieściła się biblioteka beletrystyczna i fachowa, fortepian, gramofon, radio. Dodam, gwoli ścisłości kronikarskiej, że nauka w szkole była bezpłatna, koszt jej utrzymania pokrywany był z budżetu Gimnazjum Górskiego w Warszawie. Do tradycji należało to, że w Pamiętce spotykali się uczniowie Gimnazjum św. Wojciecha w Warszawie z młodzieżą wiejską. Ba! Najzdolniejsi uczniowie z Pamiętki mieli szansę - dzięki stypendium - uczenia się w Warszawie przy ulicy Hortensji 2.

Pamiętka

Tu uśmierzał ból i próbował znaleźć ukojenie.

W 1930 roku dyrektor Górski otworzył w Pamiętce Osiedle Szkolne, mające na celu naukę w terenie (pod gołym niebem) takich przedmiotów jak przyroda, geografia. Tutejsza szkoła mogła przyjąć jednorazowo 50 uczniów. W miesiącach wakacyjnych w jej gmachu prowadzone były kolonie dla mniej zamożnych uczniów. Na jej terenie odbywały się ćwiczenia Przysposobienia Wojskowego oraz pierwszy obóz harcerski Drużyny im. S. Żółkiewicza.

Z okazji pięćdziesięciolecia Gimnazjum Wojciech Górski powiedział do młodzieży:

Rozpoczynając pracę przed 62 laty, nie mogłem poświęcić się zawodowi rolnika, o którym marzyłem jako syn ziemianina. Pracy pedagogicznej oddałem się z młodzieńczym zapałem, a przekonawszy się, jak doniosłe zadanie mogła spełniać w owych czasach szkoła prywatna, ratując młodzież wypędzoną ze szkół rządowych - zawód pedagoga polubiłem, nawet pokochałem. Dziś mogę o sobie powiedzieć, że nie mając w sobie odpowiednich danych, nie jestem pedagogiem z powołania, lecz z umiłowania młodzieży, i samego zawodu. (...) ***

Do ostatnich dni swego żywota był wierny obranej drodze życia.

Kiedy poczuł, że siły Go opuszczają, kazał wstawić sobie łóżko do gabinetu. Nie pozwalał, by w czasie przerw zamykano drzwi do Jego pokoju: Nie zamykajcie drzwi, niech jeszcze posłucham hałasu młodzieży, bo dla pedagoga to najpiękniejsza muzyka.

Były to ostatnie słowa starego i zacnego Pedagoga.

Wojciech Górski zmarł 11 lutego 1935 roku.

W roku szkolnym 1941/1942 do Pamiętka przywieziono brązowe popiersie Wojciecha Górskiego, które uprzednio znajdowało się w Gimnazjum. Na jego miejsce wstawiono gipsową kopię.

Wojciech Górski wiele razy odwiedzał tutejszą szkołę:

Zdarzyło się, że kiedy Górski zanadto był zmęczony pracą lub przygnębiony troskami, chronił się nieraz na czas choć krótki do Kopanej, majątku zdobytego własną pracą, aby tam « procul negotiis » (beatus ille qui procul negotiis - łac. szczęśliwy, kto z dala od interesów /uprawia ziemię ojców/, Horacy: Epody, 2,1 - przyp.

Cz. M. Sz), na wsi polskiej i w otoczeniu przyrody, odzyskać równowagę** Pamiętka była tym Czamoląsem na rany życia i niepokoję serca.

Szkołę poznaje się po uczniach. Tak jak drzewo po owocach. W przypadku Gimnazjum Wojciecha Górskiego to kilka zaledwie nazwisk jest komentarzem samym w sobie: Ksiądz Stefan Kardynał Wyszyński, prof. Stanisław Lorentz, prof. Konrad Górski, karykaturzysta Jerzy Szwajcer (Jotes), felietonista Stefan Wiechecki (Wiech), krytyk Tadeusz Sivert, dziennikarz Karol Małcużyński, reżyser Krzysztof Zanussi i wielu, wielu innych. Życzyc by każdej polskiej szkole takiej wizytówki.

Ksiądz Prymas Stefan Kardynał Wyszyński jako obowiązek koleżeński i nakaz czci dla tego zasłużonego Dyrektora m. in. napisał:

(...) Nie słyszałem, by kiedy podnosił głos, wystarczyło, że spojrzał swoim uważnym wzrokiem.

Chociaż pełny rozwój szkoły nastąpił po odzyskaniu wolności Ojczyzny, to jednak wielkość inicjatora rozpoznaje się w pierwszych latach istnienia uczelni, gdy trzeba było nieustannie walczyć o byt i robić szkole miejsce w świadomości

umęczonego narodu. Wtedy właśnie trzeba podziwiać intuicję założyciela szkoły, jego wyczucie, że «idzie nowe».

Wojciech Górski wyszedł odważnie na spotkanie nowych dni Polski. ****

I nic ująć, tylko dodawać i dodawać ...

Czesław Mirosław Szczepaniak „Pamiętka”

Kalendarium Wojciecha Górskiego

- 23 kwietnia 1849** - na świat przyszedł Wojciech Górski,
- 1859** - złożenie papierów do gimnazjum w Warszawie o kierunku humanistycznym,
- 1863** - Górski jest wychowawcą szkół Wielopolskiego,
- 1867** - ukończenie gimnazjum,
- 1869** - ostatni rok wykładów po polsku po przemianowaniu na uniwersytet rosyjski,
- 1872** - ukończenie ze stopniem kandydata nauk fizyko-matematycznych.

Po skończeniu szkoły głównej rozpoczął dawanie lekcji w szkołach i domach prywatnych, **1873 / 74** - został nauczycielem matematyki i inspektorem. Na tym stanowisku pracował 4 lata,

- 29 sierpnia 1877** - pozwolenie na otwarcie szkoły,
- 1918** - śmierć Anieli ze Skrzypińskich Górskiej,
- 3 stycznia 1925** - pozwolenie na założenie szkoły jednoizbowej im Anieli i Wojciecha Górskich w Pamiętce,
- 10 października 1925** - otwarcie szkoły,
- 1930** - otwarcie osiedla szkolnego przez W. Górskiego,
- 11 lutego 1935** - śmierć Wojciecha Górskiego,
- 1941/42** - do Pamiętki przywieziono brązowe popiersie Górskiego,

które poprzednio znajdowało się w gimnazjum. Na jego miejsce wstawiono gipsową kopie. Popiersie zaginęło podczas II wojny światowej.

Pamiętka

PAMIĄTKOWSKIE DĘBY

Tradycją szkoły w Pamiątce jest upamiętnianie kolejnych kierowników i dyrektorów poprzez nasadzenia dębów. Zapoczątkował to Wojciech Górski, który wkrótce po wybudowaniu szkoły posadził przed nią drzewo, pod którym został zakopany akt erekcyjny zawierający wszystkie istotne informacje o powołaniu placówki. Okazały dąb Wojciech szumi do dzisiaj i upiększa obejście szkoły. Kolejne drzewa noszą imiona: Ryszard, Józef, Stanisław, Barbara i Iwona przypominając postaci: Ryszarda Zrobka, Józefa Chodeckiego, Stanisława Fijałkowskiego, Barbary Galicz i Iwony Niegowskiej.

Oto kolejni kierownicy i dyrektorzy szkoły:

Ryszard Zrobek - (1928-1944),

Aleksandra Zrobkova - (1944 do 1 lipca 1946),

Józef Chodecki - (1 lipca 1946-12 sierpnia 1969),

Feliksa Chodecka - pełniąca obowiązki w okresie
oddelegowania męża do pracy w ZNP,

Stanisław Fijałkowski (1969-1991),

Iwona

Ryszard

Barbara

Wojciech

SZTANDAR

*Sztandar był ufundowany dla Pamiątki
w XX – leciu, zaginął w latach 1939 – 1945.
Odtworzony według zdjęcia w 1998 roku.
Poczet sztandarowy uczestniczy we
wszystkich uroczystościach.*

Gimnazjalna czapka

*Czapki kroju kepi nosili
Wychowankowie szkoły Górskiego*

w Warszawie (istniejącej od 1877r.)
W roku szkolnym 2004/2005
nasi gimnazjaliści rozpoczęli kontynuację tej tradycji.

Maszy flagowe

Stały na placu szkolnym w Dniu Patrona w kwietniu 2005 roku. Na jeden z nich wciągana jest flaga narodowa, na drugi – szkolna z wizerunkiem dębu i mottem szkoły.

MOTTO SZKOŁY

*Słowa Patrona: " W pracy,
wiedzy i miłości bratniej
przyszłość nasz."*

ZAŁOŻENIE SZKOŁY

1925 rok

3 stycznia tego roku Wojciech Górski wniósł podanie do Rady Szkolnej w Grójcu o pozwolenie na założenie i prowadzenie „na własny koszt szkoły rozwojowej” w Pamiętce. Szkołę otwarto 10 października w budynku w Ksawerowie.

70 lat po maturze! (Refleksje wychowanka szkoły Wojciecha Górskiego)

Wyjątkowość postaci Wojciecha Górskiego, jako pedagoga, wychowawcy, a przede wszystkim organizatora szkolnictwa polskiego, jeszcze pod zaborami – znalazłyby, być może, tak powszechnego uznania, gdyby nie jej cecha wyróżnikowa, za jaką opowiadają się wszyscy jej doświadczeni na sobie, choć nie tylko Ci. Chodzi mianowicie o rzadką w naszym społeczeństwie postawę a nade wszystko filozofię życiową, nakazującą człowiekowi żyć najpierw dla innych dopiero na końcu dla siebie. Filozofia taka głosi, że człowiek tyle jest wart, ile potrafi dobrego uczynić drugiemu. Jest to zaprzeczenie wszelkim odmianom egotyzmu, wymaga co więcej, poświęcenia, często własnego dobra, na rzecz dobra innych. Życie i dzieło Wojciecha Górskiego stanowi niejako paradygmat ofiarowania siebie, wszystkim wysiłków, kwalifikacji, niekiedy także własnego zdrowia, ambicji, prywatnego czasu, aby służyć tym, którym dobro urzeczywistnia ideę w jaką wierzy. A on wierzył w taką – wcześniej sformułowaną - prawidłowość, która mówiła że: „takie będą Rzeczpospolite, jakie młodzieży chowane”. Podjął Górski szczytowy trud wychowania młodych Polaków w warunkach szczególnych, zewnętrznych i wewnętrznych trudności, negatywnie oddziałujących na procesy pedagogiczne oraz dydaktyczne. Nie były one mniejsze, choć diametralnie różne, od dzisiejszych. Jeżeli można dziś mówić o ogromnym sukcesie, jaki stał się niewątpliwie udziałem Wojciecha Górskiego w jego długim pracowitym życiu, to kluczem do zrozumienia go nade wszystko wielkie uczucie, będące niewyczerpalną siłą sprawczą jego starań o ukształtowanie młodego człowieka w zgodzie z nieprzemijającymi wartościami kultury miłowania Sam – w swoich Wspomnieniach – wyznaje, że do zawodu nauczyciela skłoniło Go nie tyle powołanie pedagoga, co umiłowanie młodzieży. Przyszłe losy młodzieży, w perspektywie myśli niepodległościowej, towarzyszącej Mu nieprzerwanie w całym życiu, także i po odzyskaniu przez Polskę miejsca na mapie Europy, żywo obchodziły Wojciecha Górskiego, jako integralny element dobrze pojętego patriotyzmu, którego był uosobieniem. W mowie nad grobem, podczas uroczystości pogrzebowych, ksiądz kanonik Węglewicz, nasz wspaniały prefekt, mówił: „W tej miłości wspólnych ideałów i zasad, którą zmarły pedagog sam miał w sercu i budził w sercach innych, leży cała tajemnica jego życia, jego wpływu i jego dzieła”. Dzisiaj po latach, gdy spoglądamy wstecz na przebytą drogę i drogowskazy na niej ustawione przez naszego mądrego Nauczyciela, trudno oprzeć się refleksji, że błędziliśmy zawsze wtedy, gdy „idąc na skróty”, omijaliśmy któryś z nich, bądź zbaczaliśmy z kierunku, który wskazywał. Co więcej: zastanawia i zdumiewa często dalekosiężność przewidywania udzielanych nam wskazań. Wojciech Górski antycypował, w kwestiach dla życia istotnych, nauki Wielkiego Rodaka Papieża, który, po upływie czasu trzech pokoleń Polaków. Ustawiał drogowskazy na drodze już nie tylko gromadzie młodzieży, ale całego Kościoła Powszechnego. Nauczał jak żyć, by żyć dobrze i być zbawionym. Jan Paweł II w swoich encyklikach o pracy, o wiedzy i miłości rozwija nauczanie aksjologicznych aspektów kształtowania ludzkiego życia. Czyni to w sposób oczywiście niepomniernie szerszy, pogłębiony o tajemnice wiary i wpływ Łaski Bożej na pielgrzymowanie człowieka po drogach doczesności. Ale trudno nie zauważyć, że owo wyprzedzanie treści pedagogiki społecznej było w czasach Wojciecha Górskiego równie nowatorskie jak współczesne nam nauczanie Janowe. Stanowiło ono „prostowanie ścieżek” dla przyszłych pokoleń skazanych przez los na dźwiganie krzyża narodowej martyrologii w drugiej połowie XX-go wieku., w walce o przetrwanie polskości i niezawisłego bytu państwowego. Śmiało można stwierdzić, że nie byłoby tego, jedyne w tysiącletnich dziejach Polski, pokolenia z okresu II-jej Rzeczypospolitej, gdyby nie model szkolnictwa polskiego z przełomu XIX-iego i XX-go wieku, który nasycił polską młodzież patriotyzmem, a którego twórcą był Górski. Kształtował ów model postawy poszanowania rodziny oraz tych wartości, które szacunek dla drugiego człowieka opierają na fundamencie miłości i cnoty. Wśród Tyc ostatnich Wojciech Górski wyróżniał pracę i wiedzę, a Jan Paweł II- gi uzasadnił taki wybór encyklikami: „Laborem exercens” oraz „Fides et ratio”. Miejsce w polskiej oświacie, w jej dziejach i zasługach, Wojciech Górski zapewnił sobie na trwale żywymi pomnikami w postaci ponad pięciu tysięcy absolwentów szkół średnich oraz kilkuset wychowanków w okresie pierwszych trzech dziesiątków lat, od roku 1877-go, kiedy walka o polską szkołę, a nawet na początku, o polski język wykładowy toczyła się w warunkach bezprzykładnego ucisku rusyfikatorskiego zaborcy. Opus vitae – dzieło życia Górskiego dobrze przysłużyło się Polsce, naszej Ojczyźnie. Stąd nasz obowiązek wdzięcznej pamięci, która kształtuje naszą tożsamość. Właśnie „Pamięci i tożsamość” poświęcił Papież z Polski jedną z ostatnich swoich rozpraw książkowych, zwracając fakt na istnienia we współczesnym świecie „ideologii zła”, która nam realnie zagraża. Warto na zakończenie tych krótkich refleksji o dziele Wojciecha Górskiego, ogarniając myślą Jego cało-życiowe wysiłki, poświęcone sprawie uchronienia polskiej młodzieży od utraty pamięci i od zagubienia w konsekwencji świadomości kim jest i czemu służy, czyli poczucia tożsamości. Gdyby udało się doprowadzić do serc i umysłów młodzieży współczesnej imperatyw poznania owej własnej tożsamości – reforma edukacji okazałyby się tylko dodatkiem, uzupełniającym pożądaną efekt kształcenia. Nic tak bowiem nie kreuje osobowości ludzkiej jak wiara w sens dobrego życia. Dla wielu – do których się zaliczam - wiara ta jest równocześnie Darem Łaski.

Jan Mapecki

Pamiętka
Górskiego

Wojciech Górski (1849-1935), matematyk, absolwent Szkoły Głównej w Warszawie, założyciel i wieloletni dyrektor Gimnazjum św. Wojciecha w Warszawie, nasz fundator, znany pedagog i działacz pozytywizmu, bardzo aktywny u progu wolności i w wolnej Polsce po 1918 roku.

*„Człowiek jest wielki
nie przez to, co posiada,
lecz przez to, kim jest;
nie przez to, co ma,
lecz przez to, czym dzieli się z innymi.”*

Jan Paweł II (Karol Wojtyła)

*Dyrektor Zespołu Szkół
i Kapituła III Festiwalu Patriotycznego
w Pamiętce
składają serdeczne podziękowania*

Pani Barbarze Galicz

Burmistrzowi Miasta Tarczyn

i

Panu Janowi Dąbkowi

Staroście Powiatu Piaseczyńskiego

za

dofinansowanie zakupu nagród dla laureatów

III Festiwalu Patriotycznego

w Pamiętce

Pamiętka, 28 kwietnia 2011 roku

WYNIKI KONKURSÓW
III FESTIWALU PATRIOTYCZNEGO W PAMIĄTCE

KONKURS PLASTYCZNY

Kategoria: przedszkole

- I miejsce – **Natalia Mościcka** – Przedszkole Niepubliczne Klub Przedszkolaka Zacisze 15
II miejsce – **Patrycja Brzezińska** – Przedszkole Niepubliczne Klub Przedszkolaka Zacisze 15
III miejsce – **Bartosz Janowski** – Szkoła Podstawowa w Pamiątce

Kategoria: klasy I-III

- I miejsce – **Antoni Kotarski** – Publiczna Szkoła Podstawowa w Pracach Małych
II miejsce – **Karolina Janowska** – Publiczna Szkoła Podstawowa w Pamiątce
III miejsce – **Konrad Kowalczyk, Remigiusz Klimek** – Szkoła Podstawowa w Pamiątce
Wyróżnienie - **Damian Pietrzykowski** - Publiczna Szkoła Podstawowa w Pracach Małych
Wyróżnienie - **Zuzanna Lenart** - Publiczna Szkoła Podstawowa w Pracach Małych

Kategoria: klasy IV-VI

- I miejsce – **Sara Leśniak** – Publiczna Szkoła Podstawowa w Tarczynie
II miejsce – **Klaudia Włodarczyk** – Publiczna Szkoła Podstawowa w Tarczynie
– **Michał Mazur** – Publiczna Szkoła Podstawowa w Pamiątce
III miejsce – **Natalia Płaszczyńska** – Publiczna Szkoła Podstawowa w Tarczynie
Wyróżnienie - **Hanna Sitarek** - Publiczna Szkoła Podstawowa w Pamiątce

Kategoria: klasy I-III gimnazjum

- I miejsce – **Katarzyna Chwil** – Publiczne Gimnazjum w Pamiątce
II miejsce – **Aleksandra Korczak** – Publiczne Gimnazjum w Pamiątce
III miejsce – **Karolina Gosek** – Publiczne Gimnazjum w Mrokowie
Wyróżnienie - **Małgorzata Grochowska** - Publiczne Gimnazjum w Pamiątce

KONKURS MUZYCZNY

Kategoria: przedszkole

Solo

- I miejsce – solo– **Szymon Gołębiowski** – Przedszkole Niepubliczne Klub Przedszkolaka Zacisze 15

zespoły

- I miejsce – **zespół wokalny „O”** – Szkoła Podstawowa w Pracach Małych
II miejsce – **zespół wokalny „Maluszki”** – Przedszkole Niepubliczne Klub Przedszkolaka Zacisze 15
III miejsce – **zespół wokalny „Starszaki”** – Przedszkole Niepubliczne Klub Przedszkolaka Zacisze 15

Kategoria: klasy I-III

solo

I miejsce – solo – **Michał Florczyk** – Publiczna Szkoła Podstawowa w Łazach

I miejsce – solo – **Oliwia Traczyk** – Publiczna Szkoła Podstawowa w Tarczynie

II miejsce – kwartet – **Paulina Sypuła, Gabrysia Olijnyk, Martyna Kostana, Martyna Wieczorek**
Publiczna Szkoła Podstawowa w Mrokowie

III miejsce – trio – **Aleksandra Kotlarz, Karol Sobczyński, Radosław Zaremb** Publiczna Szkoła
Podstawowa w Mrokowie

wyróżnienie – solo **Anna Mazur** – Publiczna Szkoła Podstawowa w Lesznowoli

wyróżnienie – solo **Jan Ogonowski** – Publiczna Szkoła Podstawowa w Lesznowoli

wyróżnienie – duet **Joanna Nowakowska, Pola Howorus** Publiczna Szkoła Podstawowa w Pamiętce

zespoły

I miejsce – „**Pamiętkowskie pierwszaki**” – Publiczna Szkoła Podstawowa w Pamiętce

I miejsce – Gromada zuchowa „**Zwierzaczki znad Tarczynki**” Publiczna Szkoła Podstawowa w
Tarczynie

Kategoria: klasy IV-VI

solo

I miejsce – solo – **Michał Mazur** – Publiczna Szkoła Podstawowa w Pamiętce

I miejsce – solo – **Paulina Śliwińska** – Publiczna Szkoła Podstawowa w Tarczynie

II miejsce – solo – **Aleksandra Radecka-Kohn** – Publiczna Szkoła Podstawowa w Pamiętce

II miejsce – solo – **Natalia Kierońska** – Publiczna Szkoła Podstawowa w Pamiętce

III miejsce – solo – **Wiktoria Bugalska** – Publiczna Szkoła Podstawowa w Tarczynie

zespoły

I miejsce – zespół wokalny – Publiczna Szkoła Podstawowa w Tarczynie

II miejsce – zespół wokalny – Publiczna Szkoła Podstawowa w Pracach Małych

II miejsce – zespół gitarowy – Publiczna Szkoła Podstawowa w Pamiętce

Kategoria: klasy I-III gimnazjum

solo

I miejsce – solo – **Ada Kowalska** – Publiczne Gimnazjum w Pamiętce

I miejsce – solo – **Katarzyna Burcewicz** – Publiczne Gimnazjum w Pamiętce

I miejsce – solo – **Kamil Michrowski** – Publiczne Gimnazjum w Pamiętce

zespoły

I miejsce – zespół wokalny – Publiczne Gimnazjum w Pamiętce

I miejsce – zespół gitarowy – Publiczne Gimnazjum w Pamiętce

Kategoria: klasy I-III liceum

solo

I miejsce – solo – **Damian Tomaszewski** – Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Tarczynie

wyróżnienie – solo – **Jakub Matulka** – Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Tarczynie

KONKURS RECYTATORSKI

KATEGORIA – Przedszkole

- I. **Natasza Mišta** – Niepubliczne Przedszkole - Zacisze;
Marcelina Płonowska – Kl „0” – Szkoła Podstawowa im. W. Górskiego w Pamiętce;
- II. **Sylwia Mahoń** – Niepubliczne Przedszkole - Zacisze
- III. -----
- Wyróżnienie. **Jakub Oliwa** – Kl „0” – Szkoła Podstawowa im. W. Górskiego w Pamiętce;
Mikołaj Mazur – Niepubliczne Przedszkole-Zacisze

KONKURS RECYTATORSKI

KATEGORIA – I-III

- I. **Maja Franckowska** – Szkoła Podstawowa im. J. Stępkowskiego w Tarczynie;
Oskar Kakowski – Szkoła Podstawowa im. J. Stępkowskiego w Tarczynie;
- II. **Wildor Bulder** – Szkoła Podstawowa im. M. Kaczyńskiego w Pracach Małych;
Adrianna Jarco - Szkoła Podstawowa im. M. Kaczyńskiego w Pracach Małych;
- III. **Patryk Krzeszowski** – Zespół Szkół Publicznych w Mrokowie;
Weronika Włodarczyk – Szkoła Podstawowa im. J. Stępkowskiego w Tarczynie;
- Wyróżnienie. **Paweł Korczak** – Szkoła Podstawowa im. J. Stępkowskiego w Tarczynie;

KONKURS RECYTATORSKI

KATEGORIA – SZKOŁA PODSTAWOWA KL. 4-6

- I. **Julia Horst** – Szkoła Podstawowa im. J. Stępkowskiego w Tarczynie;
Anna Witek – Szkoła Podstawowa im. J. Stępkowskiego w Tarczynie;
- II. **Patrycja Gzik** – Szkoła Podstawowa im. W. Górskiego w Pamiętce;
- III. **Julia Michalak** – Szkoła Podstawowa im. J. Stępkowskiego w Tarczynie;
- Wyróżnienie. **Michał Mazur** – Szkoła Podstawowa im. W. Górskiego w Pamiętce;
Dominika Zawadzka – Szkoła Podstawowa im. J. Stępkowskiego w Tarczynie;

KONKURS RECYTATORSKI

KATEGORIA – GIMNAZJUM

- I. **Katarzyna Burcewicz** – Gimnazjum im. W. Górskiego w Pamiętce;
Paulina Dusza – gimnazjum im. W. Górskiego w Pamiętce;
Dominika Malinowska – Gimnazjum im. W. Górskiego w Pamiętce;
- II. **Karolina Gosek** - Zespół Szkół Publicznych w Mrokowie;
- III. **Weronika Oprządek** - Zespół Szkół Publicznych w Mrokowie;
- Wyróżnienie. **Adrianna Kot** – Gimnazjum im. W. Górskiego w Pamiętce;
Magdalena Pakuła - Zespół Szkół Publicznych w Mrokowie;

KONKURS RECYTATORSKI

KATEGORIA – LICEUM

- I. **Jakub Matulka** – Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Tarczynie
- II. **Paulina Ciechomska** - Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Tarczynie

- III. **Beata Serafin** - Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Tarczynie;
Olga Sobolewska - Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Tarczynie
Wyróżnienie. **Łukasz Rzeźnicki** - Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w Tarczynie

KONKURS LITERACKI

KATEGORIA – Przedszkole

Wyróżnienia.

- **Wiktor Kołacz** – Niepubliczne Przedszkole - Zacisze;
- **Natalia Gos** – Niepubliczne Przedszkole - Zacisze

KONKURS LITERACKI

KATEGORIA – SZKOŁA PODSTAWOWA KL. 4-6

- I. **Łukasz Gajda** – Szkoła Podstawowa im. W. Górskiego w Pamiątce;
Hanna Sitarek – Szkoła Podstawowa im. W. Górskiego w Pamiątce;
- II. **Dominik Adamczyk** – Szkoła Podstawowa im. W. Górskiego w Pamiątce;
Dominika Sienniak – Szkoła Podstawowa im. W. Górskiego w Pamiątce;
- III. **Iza Dębska** – Szkoła Podstawowa im. J. Stępkowskiego w Tarczynie;
Wyróżnienie. **Magdalena Jarco** – Szkoła Podstawowa im. M. Kaczyńskiego w Pracach Małych;
Ewelina Bigos - Szkoła Podstawowa im. M. Kaczyńskiego w Pracach Małych

KONKURS LITERACKI

KATEGORIA – GIMNAZJUM

- I. **Ada Kot** - Gimnazjum im. W. Górskiego w Pamiątce;
- II. **Dominika Malinowska** - Gimnazjum im. W. Górskiego w Pamiątce;
- III. -----

Kapituła Festiwalu Patriotycznego

dziękuje osobom uczestniczącym w pracach komisji:

Barbarze Gozdowskiej, Mariuszowi Bukowskiemu, Hannie Dębskiej, Wojciechowi Kuleszy, Andrzejowi Kujawie, Kazimierzowi Porębskiemu, Stanisławowi Sparzyńskiemu, Annie Walczak.